

אמר רבנו יצחק בן ישראל שכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידי איש כשר ואמרי צדק נאמר

בעזרת
השם יתברך

טועמיה

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם

מספרי רבינו הק' ותלמידיו זיע"א ותלמידיהם ותלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל נובע מקור חכמה

תשפ"ו

תולדות

גליון תנ"ב

טעמו וראו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

(השם יתברך) (היי מורה"י שני)

מורה"י שני

מורה"י שני

מורה"י שני

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונודא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יתירה

מורה"י שני

טוֹעֲמִיָּה

אברהם הוליד את יצחק

פרשת השבוע

שְׁלֵשֶׁלֶת קִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל

אין קורין אבות אלא לשלשה, כי הם הם אבות העולם, כי אין אבות לגוי, כי הם עם הדומה לחמור כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, כי הולדה של הם הם עצמו הולדת הבהמות, שהוא רק מחמת תאוה לבד בלי שום קדשה כלל, אבל עקר אבות התחיל מאברהם שהוליד את יצחק בקדשה בזאת, עד שמאז והלאה יהיה בכל הולדה בחינת קדשת ישראל שזה עקר היחוס בחינת אבות, שיש קשור וחבור מאב לבן מאחר שהאב ממשיך לבן בחינת קדשת ישראל ומודיע לו מאלקותו יתברך, בחינת אב לבנים יודיע אל אמתך, וזהו ואלה וא"ו מוסיף, בחינת תקון הברית שהוא בחינת יוסף, כל זה נמשך על ידי תולדות על ידי ההולדות הקדושות של ישראל, וזהו בחינת תולדות יצחק בן אברהם שהוא הולדה ראשונה שנולד בקדשת ישראל, שהולידו אברהם בקדשה בזאת עד שממנו התחיל שלשלת הקדשה, שבכל הולדת ישראל יש קדשת האבות שהוא קדשת ישראל, שעל ידי זה הוא תקון הברית כנ"ל.

וזהו אברהם הוליד את יצחק, הינו שהולדת יצחק היה מאברהם לבד שהוא בחינת קדשת הברית, כי אברהם בחינת תקון הברית בחינת אבר מה, כמובא, וזהו לפי שהיו לצני הדור אומרים מאבימלך נתעברה שרה, כי הם אינם מאמינים שיהיה אפשר שתהיה הולדה מבחינת אברהם וכו', בבחינת בטול, וכמו שהיו צדיקים אמתיים שהתפארו בזה, רק הם אומרים מאבימלך שהוא בחינת מלכות הרשעה שהוא רק כרוך אחר תאוה הגשמיות ממנו נתעברה שרה, שאומרים הלצנים שעקר ההולדה הוא רק מתאוה הגשמיות מבחינת אבימלך, על פן העיד הכתוב, אברהם הוליד את יצחק, שעקר הולדת יצחק היה רק מבחינת אבר מה, מבחינת בטול, בחינת תקון הברית, שנולד בקדשה נוראה בזאת עד שממנו התחילה שלשלת קדשת ישראל.

ליקוטי הלכות שבת ו'

עמוד זה נדבת הר"ר יעקב נתן אנשין הי"ו - לרגל שמחת הולדת בנו חיים יוסף דוד שיחי' למזל טוב

הלעיטני נא

טועמיה

פרשת השבוע

הזהיר שלא לאכל בהלעטה

הִינּוּ בַמִּהֲרֹת בְּדֶרֶךְ גִּרְגָּרָן, כִּי זֶהוּ בְּחִינַת 'הִלְעִיטֵנִי
נָא' רַק לְהַרְגִּיל עֲצָמוֹ לֶאֱכֹל בְּמַתִּינּוֹת בִּישׁוּב הַדַּעַת
וּבְדֶרֶךְ אֶרֶץ בְּדֶרֶךְ שְׂאוֹכְלִין בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ כְּשִׁישׁוּב אָדָם
חָשׁוּב עַל הַשְׁלָחַן, כֹּךְ יֹאכֵל תָּמִיד אֲפֵלוּ כְּשִׁשְׂאוֹכֵל לְבָדּוֹ:

חיי מוהר"ן תקטו

כָּל אֲכִילַת יִשְׂרָאֵל קָדוֹשׁ, כִּי יִשְׂרָאֵל אֵינָם אוֹכְלִים שׁוּם מֵאֲכָל מִיָּד, רַק
צָרִיכִין לְהַמְתִּין הֶרְבֵּה קֹדֶם שְׂאוֹכְלִין, וְעַל יְדֵי זֶה הֵם מְמַשִּׁיכִין עֲלֵיהֶם בְּכָל
אֲכִילָתָם בְּחִינַת קְדֻשַׁת שַׁבָּת, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַמַּח נִזּוֹן תַּחֲלִילָה. כִּי אִישׁ יִשְׂרָאֵל
כְּשֶׁעוֹמֵד בַּבֶּקֶר וְלָבֹא חֲלָשׁ וְרוֹצֵה לֶאֱכֹל, אֲכָל אֵינּוּ אֲכָל מִיָּד, כִּי צָרִיךְ
לְהַמְתִּין עַד שֶׁיִּטַּל יָדָיו וַיִּבְרָךְ וַיִּתְפַּלֵּל, וְהַכְּשָׁרִים וְהַיֵּרָאִים מְמַתִּינִים יוֹתֵר,
כִּי לִזְמַנָּם גַּם אַחֵר הַתְּפִלָּה קֹדֶם שְׂאוֹכְלִים, וּכְשֶׁרוֹצֵה לֶאֱכֹל אֵינּוּ אֲכָל מִיָּד,
כִּי אִם עַל יְדֵי כַּמָּה מַצּוֹת שְׁעוֹשִׂין מִקֵּדָם, שֶׁמְקַדְשִׁין הַמֵּאֲכָל, כַּגֹּן בֶּשֶׁר צָרִיךְ
שְׁחִיטָה וְנִקּוּר וּמְלִיחָה וְהַדָּחָה. וְכֵן לָחֵם צָרִיכִין לִקַּח חֶלֶה מִקֵּדָם, וְאַחֵר כֹּךְ
כְּשֶׁרוֹצֵה לֶאֱכֹל צָרִיךְ לִטַּל יָדָיו וְלִבְרָךְ. נִמְצָא שֶׁכָּל אֲכִילַת יִשְׂרָאֵל הוּא עַל
יְדֵי הַמַּתְנָה הֶרְבֵּה, כִּי עַל יְדֵי כָּל זֶה שֶׁמְמַתִּינִין הֶרְבֵּה קֹדֶם אֲכִילָתָן כַּנִּלְיָ,
עַל יְדֵי זֶה מְמַשִּׁיכִין עַל עֲצָמוֹן קְדֻשַׁת שַׁבָּת שֶׁהוּא שְׁבִיתָה וּבִטּוּל וּמִכְנִיעוּן
בְּחִינַת עֲשׂוֹ שֶׁהוּא בְּחִינַת הִלְעִיטֵנִי נָא, שְׁחִיטָה הַמֵּאֲכָל מִיָּד.

אֲבָל מִחֲמַת טְרִדַת הָעוֹלָם הַזֶּה וְתַאֲוֹתָיו, יוֹכֵל לְהִיזָת שְׁנֵם אִישׁ
חֵי־יִשְׂרָאֵלִי יִשְׁכַּח ח"ו בַּשָּׁעַת הָאֲכִילָה וְכִיּוֹצֵא - אֵת הַתְּכִלִּית, עַל כֵּן
צָרִיכִין לְזַהֵר לְזַכֵּר בְּכָל פַּעַם אֵת הַשַּׁבָּת, דְּהֵינּוּ שְׁבִיתוֹךְ תִּקְוָה הַטְרִדָּא
שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, אוֹ כְּשֶׁבֵּא לֶאֱכֹל וְכִיּוֹצֵא, יִבְטֵל אֵת עֲצָמוֹ אִיזָה
שָׁעָה שְׁזָחַו בְּחִינַת שַׁבָּת, אִזּוֹ יִזְכֶּה שְׁתַּמּוּחַ נִזּוֹן תַּחֲלִילָה וְכו'.

ליקוטי הלכות שבת ו' ה

עמוד זה נדבט הר"ר אברהם ברש"א צוקר הי"ו
לרגל שמחת הולדת בנו ישראל חיים נ"י למזל טוב

ויעקב איש תם

מזמרה

פרשת השבוע

שִׁינִיחַ יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה

עקר קדשת האדם בתוך ביתו, כמו שכתוב, כַּתְּפָאֶרֶת אָדָם לְשֵׁבֶת בֵּית. וכתוב, אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתָהּ וכו'. וְזֶה כָּל שֶׁבַח יַעֲקֹב אֲבִינוּ שֶׁהָיָה אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב אֱהָלִים הֶפֶךְ עָשׂוּ שֶׁהָיָה יוֹדֵעַ צִיד אִישׁ שָׂדֶה שָׁשָׁם בַּשָּׂדֶה בַּחוּץ כָּל הַקְּלָקוּלִים וְהַפְּגָמִים מְצוּיִים בַּחֲנִינָתָהּ כִּי בַּשָּׂדֶה מְצָאָהּ, בַּחֲנִינָתָהּ נֹפֵל בַּשָּׂדֶה וכו'.

אבל אף על פי כן אפלו איש הישראלי שהוא מסטרא דיעקב שהיה צריך לישב בביתו ואהלו תמיד ששם עקר הקדשה וכו' ל. אף על פי כן בהכרח שיצא לחוץ לפעמים והכל לטובה בשביל התחדשות בבחינת זכאה מאן דעיל ונפיק, שזהו בחינת כלל הירידות והעליות של כל אחד מישראל, כי הירידה בשביל העליה בבחינת ירידה תכלית העליה, אבל כל זה תלוי באמונה שלמה על ידי התקרבות לצדיקים וכו'.

וזה בחינת בשבתה בביתך ובלכתך בדרך, כי בהכרח שיצא האדם מן הבית ששם כל קדשתו. וכשיוצא מן הבית צריך שיניח ידו על המזוזה. להמשיך על עצמו קדשת המזוזה הקדושה שהיא קדשת האמונה הקדושה להמשיכה על עצמו גם בחוץ כל זמן היותו בחוץ הן לפי שעה הן באיזה דרך ממש. ואז בדרך שאין בו מזוזה ממשיך על עצמו קדשת האמונה.

וזה ויקם וילך ויבז עשו וכו'. שקם והלך ולא נשק המזוזה, כמובא. שכל זה נסמך לפסוק, ויעקב איש תם יושב אהלים. ואיתא בילקוט הראובני שזהו סוד מזוזות שהוא בחינת אמת, עין שם דבר נפלא, כי כל פגם עשו הוא שהיה איש שדה שהוא הפך קדשת הבית שקבוע בו מזוזה, שהוא בחינת יעקב איש תם יושב אהלים. ועקר הפגם שלא נשק המזוזה, הינו שלא המשיך על עצמו קדשת המזוזה כשיוצא לחוץ לשדה, כי איש הישראלי שהוא מסטרא דיעקב איש תם אפלו כשיוצא לחוץ מניח ידו על המזוזה ועל ידי זה ממשיך קדשת המזוזה גם בהיותו בחוץ וכו'. אבל עשו ההפך מכל זה כשיוצא לחוץ אינו מניח ידו על המזוזה, כי אין לו אמונה ועל כן הוא איש שדה ממש.

ליקוטי הלכות ס"ת ד' כז

עמוד זה נדבתי הר"ר נחמן שפירא הי"ו - לרגל אירוסין
בתו תחי' שתתקיים אי"ה ביום ד' באולם חסד לאברהם

טוענייה

ראה ריח בני כריח שדה

פרשת השבוע

מִזֻּנָּא דְנִשְׁמָתָא וְלֹא דְגוּפָא כָּלֵל

יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים, כָּל אֲכִילָתָם, אֶפְלוּ מֵאֲכָל הַגּוֹף שְׁלָהֶם, הוּא בְּחִינַת מִזֻּנָּא דְנִשְׁמָתָא, כִּי הֵם מְקַדִּישִׁים עֵצְמָן בְּאֲכִילָתָם לֹאֲכָל בְּקֻדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה וּמְבָרְכִין עַל כָּל דְּבַר תַּחֲלָה וְסוּף שֶׁהוּא בְּחִינַת הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְכַנִּיעִין עַקֵּב דְּסַטְרָא אַחֲרָא. וְאִזִּי כָּל אֲכִילָתָם וּשְׁתִּיתָם הוּא בְּבִחִינַת מִזֻּנָּא דְנִשְׁמָתָא.

וְעַקֵּר תַּקּוּן הָאֲכִילָה שֶׁתִּהְיֶה בְּבִחִינַת מִזֻּנָּא דְנִשְׁמָתָא הוּא עַל יְדֵי בְּחִינַת שַׁבָּת, הֵינּוּ כִּי אֲנַחְנוּ עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל צְרִיכִין שֶׁתִּהְיֶה כָּל אֲכִילָתָנוּ אֶפְלוּ בְּשִׁשֶּׁת יָמֵי הַחֹל לְכַבּוֹד שַׁבָּת. כִּמּוּ שֶׁאֲמָרוּ עַל שְׂמַאי הַזָּקֵן, שֶׁכָּל יָמָיו הָיָה אוֹכֵל לְכַבּוֹד שַׁבָּת. וְאֲכִילַת שַׁבָּת הוּא כָּלֵל קָדֵשׁ וְאִין לְהַסְטָרָא אַחֲרָא אַחֲזִיזָה בּוֹ. וְכָל הָאֲכִילָה שֶׁל שַׁבָּת, הוּא בְּחִינַת מִזֻּנָּא דְנִשְׁמָתָא וְלֹא מִזֻּנָּא דְגוּפָא כָּלֵל, כִּי אֲכִילַת שַׁבָּת הִיא עֲנָג שַׁבָּת. וְעֲנָג שַׁבָּת זֶה בְּחִינַת נִהַר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הָגֶן וְכו'.

וְזֶה בְּחִינַת הַהֶדֶס שֶׁל שַׁבָּת, כִּי הֶדֶס הוּא עֲנָף עֵץ עֵבֶת שֶׁהוּא שְׁלֹשָׁה בָּדִים, שֶׁהוּא בְּחִינַת יַעֲקֹב, כִּמּוּבָא. וְעַל כֵּן הַהֶדֶס יֵשׁ לוֹ רִיחַ טוֹב בְּחִינַת יַעֲקֹב, שֶׁהוּא בְּחִינַת קוֹל, שֶׁמֶשֶׁם הָרִיחַ, בְּחִינַת רֹאֵה רִיחַ בְּנֵי, הִנָּאֵמַר בְּיַעֲקֹב כִּנ"ל. וְעַל כֵּן מְרִיחִין אוֹתוֹ בְּשַׁבָּת, כִּי אִזִּי זוֹכִין לְבְּחִינַת נִהַר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן וְכו', שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲנָג שַׁבָּת, שֶׁהוּא בְּחִינַת יַעֲקֹב, בְּחִינַת קוֹל הַנ"ל שֶׁמֶשֶׁם הָרִיחַ. וְעַל כֵּן מְרִיחִין הַהֶדֶס בְּשַׁבָּת כִּנ"ל וְכו', וְזֶה בְּחִינַת תַּבְּשִׁיל שֶׁל שַׁבָּת רִיחוֹ נוֹדֵף. 'רִיחוֹ נוֹדֵף' דִּיקָא, כִּי יֵשׁ לוֹ רִיחַ טוֹב הַנִּמְשָׁךְ מִנִּהַר יוֹצֵא מֵעֵדֶן, שֶׁהוּא עֲנָג שַׁבָּת כִּנ"ל.

ליקוטי הלכות מאכלי עכו"ם ב' א

עמוד זה נדבית הר"ר שלמה הלוי שישא הי"ו - לרגל שמחת הבר מצוה לבנו אלימלך שיחי' למזל טוב

ויבא לו יין וישת

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

אֵשֶׁה רֵיחַ נִיחוּחַ לָהּ

רקודין של מצוה כגון ששונה יין בשבת ויום טוב או בחתונה של מצוה או בשארי סעודות מצוה. ושוטה במדה, וכוונתו לשמים, לזכות לשמחת ישראל, לשמח בהשם יתברך, אשר בחר בנו מכל העמים וכו'. ונתעורר לשמחה על ידי זה, עד שנמשך השמחה לתוך הרגלין דהינו שמרקד מחמת שמחה. על ידי זה מגרש החיצונים הנאחזין ברגלין, הנה איתא בעץ חיים: הברכים הינו הרגלין, הם נצח הוד, והם עוקבין. ועק"ב גימטריא שתי פעמים אלקי"ם, שהם דינים, שיש שם אחיזה לחיצונים כידוע.

והפעלה להברית החיצונים משם, שימשיך לתוך הברכים, הגבורות משרש הבינה. וכשמשיך שרש הגבורות מבינה, אז החיצונים בורחים משם, והוא לוקח הבכורה והברכה, שזה בחינת ברכים. ושרש הגבורות, נקרא יין כידוע, וזה יין המשמח. וזה שכתוב ביעקב, כשראה שהוא בחינת ברכים במקום דין, כי שתי פעמים אלקים עם עשר אותיות גימטריא יעקב, אזי המשיך שרש הגבורות, בחינת יין המשמח. כמו שכתוב ויבא לו יין וישת, שרש של הברכה. נמצא על ידי רקודין, ששוטה יין המשמח, שהם שרש הגבורות שבבינה. ונמשכין למטה בתוך הרגלין, הינו שמרקד, בזה מגרש החיצונים משם, וממתיק ומבטל כל הדינים וזוכה לקבל כל הברכות. והתלהבות הזאת של הרקודין הוא אשה ריח ניחוח לה'. אבל מי שמרקד בהתלהבות היצר הוא בחינת אש זרה, והיין ששתה הוא בחינת יין המשכר שמשם אחיזת החיצונים חס ושלום:

ליקוטי מוהר"ן מא, וקיצור ליקו"מ שם

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

הפליג פֿעם רבנו זכרוננו לברכה
מגדל הארת קדושת שבת, ואמר:

**א יונגער־מאן קען זיך
פארבינקען צו העלשם
יתברך אין א פרייטיג
צו נאכט, ער זאל נישט
וויסן אוואו די נאכט
איז אים אום געקומען.**

תרגום

אברך יכול לכסוף לה' יתברך בליל שבת כל כך,
עד שלא ידע להיכן נעלמה ועברה לו הלילה.

שיח שרפי קודש החדש ח"ג תנ"ו

עמוד זה נדבת הר"ר לוי יצחק הערשקאוויטש הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תח"י למזל טוב

זמני שבת קודש פרשת תולדות

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	4:02	4:01	4:17	3:59	4:10	3:58	3:50	4:11
שקיעה ערב שב"ק	4:42	4:41	4:39	4:39	4:40	4:38	4:12	4:33
חצות הלילה	11:06	11:07	11:07	11:03	11:06	11:04	10:51	11:06
עלות השחר	4:58	4:59	4:59	4:58	4:59	4:58	5:39	5:26
עטיפת הטלית	5:20	5:21	5:23	5:21	5:21	5:21	6:08	5:51
נץ החמה	6:13	6:14	6:16	6:15	6:14	6:15	7:18	6:51
סוף זמן קר"ש מג"א	8:00	8:01	8:02	8:00	8:01	8:00	8:27	8:21
חצות היום	11:25	11:26	11:27	11:24	11:26	11:25	11:45	11:42
שקיעה שב"ק	4:41	4:40	4:38	4:38	4:40	4:38	4:11	4:32
צאת השבת	5:16	5:17	5:17	5:13	5:16	5:14	5:04	5:44
צאה"ש 72 דק'	5:54	5:53	5:51	5:51	5:52	5:51	5:24	

כללים: הדלקה"נ בירושלים וב"ש מירון והר יונה 40 דק', במודיעין 30 דק', בב"ב והו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נץ החמה במישור כנהוג. סוף קר"ש מעלונה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדירים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת ויצא

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן ח"א	סב:	סג:	סג:	סד:	סד:	סה.
דף היומי ליקוטי הלכות ח"מ ח"ב	רלו	רלז	רלח	רלט	רמ	רמב
שני עמודים לקוטי תפלות ח"א לפי מהדורת תורת הנצח	תסג	תסה	תסז	תסט	תעא	תעה
דף היומי גמרא זבחים	ע	עא	עב	עג	עד	עה עו
תורה ז' תנינא - 'כי מרחמם ינהגם'						התורה הזמנית